

ling vil gaa med dem, som det er gaaet med de nu ved anden Behandling afgjorte Sager. Diskussionen her i Dag har jo kun bevæget sig paa Samraadenes Grund og om to forskellige Samraad.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) har henledet Opmærksomheden paa, at Valg af Kreditforeningsrepræsentanter ingenlunde kan siges at foregaa ideelt, at Valgets Uafhængighed er meget lidet sikret igennem den Maade, hvorpaa man nu agiterer for Repræsentanters Valg og ordner den endelige Afstemning. Det ærede Medlem ønskede, at jeg paa virksom Maade skulde henlede Opmærksomheden paa, at Afstemningen burde foregaa saaledes, at den virkelig blev et Udtryk for de stemmendes Ønsker. Jeg tror, at det ærede Medlem, som ogsaa fik Tilslutning af en praktisk Kreditforeningsrepræsentant, har fuldstændig Ret i sin Opfattelse af denne Sag. I hvor høj Grad det lader sig gøre for Indenrigsministeren at gribe ind her, skal jeg ikke paa Stedet kunne sige. Jeg forstaaer, det ærede Medlem mener, at det burde ske i Form af en Henstilling fra Ministeriet, som henledte Opmærksomheden paa et uheldigt Forhold, der efterhaanden har udviklet sig. Dette skulde jeg tro, Indenrigsministeriet kunde gøre, og naar Henstillingen fremkommer, foranlediget ved Udtalelser her i Salen, skulde jeg ogsaa tro, den ikke vilde møde nogen Modstand.

Det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) og det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) har beskæftiget sig med Petroleumsspørgsmaalet og det førstnævnte ærede Medlem tillige med Sukkerspørgsmaalet. Begge disse almindelige Forbrugsartikler er under Krigen undergaaet nogen Prisstigning. Denne hører dog ikke til de betydeligste af de indtrufne Prisstigninger, men det er rigtigt, at der her er Tale om saa almindelige Livsfornødenheder, at enhver Prisstigning maa føles som en stor Ubehagelighed, navnlig naar den falder sammen med Fordyrelse af andre Varer. Det ærede Medlem fra Horsens spurgte, om Forhandlingen i Prisreguleringskommissionen med Hensyn til Sukkeret var afsluttet. Jeg skal herom kun sige, at mit Indtryk af det, der er foregaaet, er, at Sukkerfabrikkerne overfor Kommissionen har erklæret, at de vil forsyne det danske Marked indtil indeværende Aars Udgang til de Priser, som det ærede Medlem nævnte, medens de for deres Eksports Ved-

kommende, den store Del, som de er i Stand til at eksportere, vil nyde godt af den fulde Prisstigning i Udlandet. Hvis min Opfattelse er rigtig, har altsaa Sukkerfabrikkerne tilbudt en Ordning med Hensyn til denne Artikel, som man i visse andre Industrier eller Produktioner har tilstræbt gennem Indgriben udefra. Det ærede Medlem har med Tal paavist, at Sukkerfabrikkerne ingenlunde lider noget Tab ved denne frivillige Ordning, og det har det ærede Medlem sikkert fuldkommen Ret i, men de har paataget sig ikke fuldt ud at udnytte Konjunkturerne, som var dem gunstige, ja, i Sammenligning med mange andre Industrier, tør jeg sige, at det, de har krævet for sig selv, er maadeholdent. Dette hænger vel ogsaa sammen med, at de under normale Forhold er særdeles gunstigt stillede, de er gennem Toldbeskyttelse stillede saaledes, at de har en overordentlig stor Fortjeneste; derfor har de kunnet renoncere paa at udnytte den ekstraordinære Situation til Yderlighed.

At vi med Hensyn til Sukker er gunstigt stillede her i Landet, fremgaaer af Detailpriserne i vore Nabolande. Det ærede Medlem nævnedes, hvad vi betalte for Sukker, det var vist 34—35 Øre pr. kg. I Berlin er Detailprisen for Sukker 10—11 Øre højere; i Stockholm er den omtrent det dobbelte, 66 Øre pr. kg, og i Kristiania — jeg har ikke den sidste Opgørelse ved Haanden — var den endnu højere, nemlig nogle og halvfjerdsindstyve Øre. Paa dette Omraade, hvor en enkelt stor Organisation har været saa godt som ene-raadig eller i alt Fald overmægtig, er Forsyningsspørgsmaalet altsaa løst forholdsvist let, for saa vidt som det, man har Brug for til indenlandsk Forsyning, vil fremkomme og med en Prisstigning, som procentvis er en Bagatel mod f. Eks. Prisstigningen for Brød og Korn.

Det ærede Medlem talte om Forholdet mellem Roedyrkerne og Fabrikkerne og mente, at disse havde skaffet sig større Fordele overfor Roedyrkerne, end de burde. Dette Spørgsmaal har jo været Genstand for adskillige Forhandlinger mellem Roedyrkerne, som vistnok har tilkæmpet sig store Fordele i Forhold til, hvad der oprindeligt var tiltænkt dem. Jeg er ikke saa sagkyndig paa dette Omraade som det ærede Medlem, og det er muligt, Roedyrkerne havde fortjent endnu mere. I øvrigt tror jeg, at de Beregninger, det ærede Medlem anførte af Professor Birck,